

πλούσιος

πλούσιος, -α, -ο, επίθ. [<αρχ. πλούσιος], πλούσιος. Επίρρ. **πλούσια**. (Ακολουθούν 16 φρ.)·

- βγήκα από πλούσια αρχίδια ή βγήκαμε από πλούσια αρχίδια, βλ. λ. αρχίδι·
- έχει πλούσια καρδιά, βλ. λ. [καρδιά](#)·
- έχει πλούσιο εσωτερικό κόσμο, βλ. λ. κόσμος·
- έχει πλούσιο παρελθόν, βλ. λ. [παρελθόν](#)·
- καλύτερα δούλα στον πλούσιο, παρά κυρά στον φτωχό, βλ. λ. [δούλα](#)·
- κάνε με μάντη να σε κάνω πλούσιο, βλ. λ. [μάντης](#)·
- κάνε με προφήτη να σε κάνω πλούσιο, βλ. λ. [προφήτης](#)·
- κάνω πλούσιο (κάποιον), (ειρωνικά) ξοδεύω αλόγιστα χωρίς λόγο και από αυτή τη σπατάλη μου ωφελείται κάποιος: «όταν πιάνει το τηλέφωνο, μιλάει με τις ώρες και κάνει πλούσιο τον Ο.Τ.Ε.»·
- κάνω πλούσιο γάμο, (και για τα δυο φύλα) βλ. λ. [γάμος](#)·
- κάνω τον πλούσιο, προσποιούμαι τον πλούσιο: «μόλις δει καμιά ωραία γυναίκα στην παρέα μας, κάνει τον πλούσιο για να τη ρίξει»·
- κοιμήθηκε φτωχός και ξύπνησε πλούσιος, έγινε πλούσιος από τη μια μέρα στην άλλη: «με το τζόκερ που έπαιξε κοιμήθηκε φτωχός και ξύπνησε πλούσιος, γιατί ήταν ο μοναδικός εξάρης»·
- ο πλούσιος έχει τα φλουριά και ο φτωχός τα γλέντια, βλ. λ. [γλέντι](#)·
- ο πλούσιος με τα φλουριά κι ο φτωχός με τα παιδιά του, βλ. λ. [παιδί](#)·
- πλούσια, Θεέ μου, τα ελέη σου! ή πλούσια τα ελέη του Θεού! βλ. λ. Θεός·
- πλούσια τα ελέη του! βλ. λ. [έλεος](#)·
- φτωχός καπετάνιος, πλούσιο ταξίδι δεν κάνει, βλ. λ. [καπετάνιος](#)·